

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 49 0 K 055408 22 KŽ
Novi Travnik, 14.06.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, Darmina Avdić i Vesne Vujica, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mironije Jozak kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog E.H., zbog produženog krivičnog djela Teške krađe iz člana 287. stav 1 tačka a) u vezi članom 31. i članom 55. Krivičnog zakona Federacije BiH, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 055408 20 K od 21.10.2021.godine, primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, na sjednici vijeća održanoj dana 14.06.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 055408 20 K od 21.10.2021.godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 055408 20 K od 21.10.2021.godine optuženi E.H., primjenom odredbe člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, oslobođen je od optužbe da je počinio produženo krivično djelo Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) u vezi članom 31. i članom 55. Krivičnog zakona Federacije BiH. Istom presudom je odlučeno da se oštećeni I.R., A.B. i Ž.Z. u cijelosti upućuje na parnični postupak radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva, a da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom судu na ponovno suđenje ili da se ista presuda preinači na način da se optuženi oglasi krimi i kazni po zakonu.

Optuženi je preko svog branica Zlatka Ibršimovića, advokata iz Sarajeva, podnio odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice ocjenjujući istu kao neosnovanu i predlažući da se žalba odbije kao takva, te da se potvrdi prvostepena presuda .

Kako stranke i branilac nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća to je ista, shodno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana u njihovom odsustvu.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

U obrazloženju žalbe prvo se u cijelosti prenosi izreka prvostepene presude, a zatim se, vezano za žalbeni osnov bitne povrede odredaba krivičnog postupka, žalbom tvrdi da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu postupka propisanu članom 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, jer tužilaštvo smatra da presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama i da navedeni razlozi nisu dovoljno obrazloženi, pa se citira dio obrazloženja pobijane presude na strani 5. drugi pasus prema kojem je „savjesnom ocjenom svakog dokaza koji je izведен na glavnom pretresu pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima sud odlučio kao u izreci“ ali da i nakon takve analize sud nije utvrdio vezu među tim dokazima na osnovu koje bi izveo ispravan zaključak, te da kao dokaz uopće nije cijenio izvod iz kaznene evidencije iz kojeg je vidljivo da je optuženi ranije osuđivan za ista i istovrsna krivična djela, dakle da je recidivista i sklon vršenju krivičnih djela, pa iako taj dokaz sam za sebe nije odlučna činjenica, u vezi sa drugim dokazima iznimno je značajan prilikom izvođenja zaključka o postojanju krivnje optuženog.

Prednjim žalbenim prigovorima neosnovano se ukazuje da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, jer prvostepeni sud jeste naveo sadržaj svih izvedenih relevantnih dokaza i potom izvršio njihovu ocjenu i analizu, što se i žalbom potvrđuje, a zatim dao konkretne i uvjerljive razloge za svoje činjenične zaključke, pa se prigovor da nižestepeni sud nakon izvršene ocjene i analize dokaza nije utvrdio vezu među njima na osnovu koje bi izveo ispravan zaključak ustvari odnosi na žalbeni osnov pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja o čemu će ovaj sud dati svoje razloge u nastavku obrazloženja presude. Isto se odnosi i na izvod iz kaznene evidencije kao jedan od izvedenih dokaza.

U odnosu na žalbeni osnov pogrešnog utvrđenog činjeničnog stanja žalbom kantonalne tužiteljice se prvo uopćeno prigovara kako je pogrešan stav prvostepenog suda da iskazi svjedoka optužbe i priložena materijalna dokumentacija na nedvojben način ne potvrđuju da je optuženi osoba koja je počinila predmetno krivično djelo, a zatim se nešto konkretnije žalbom navodi kako tužilaštvo smatra da je isti sud nedovoljno cijenio činjenicu da je optuženi dana 11.12.2018.godine lišen slobode na području općine Kiseljak, dakle 4 dana nakon što su izvršene teške krađe u kućama oštećenih, iako optuženi boravi na adresi ..., Općina ... s prijavljenim prebivalištem u ..., zatim činjenicu da je lišen slobode dok se nalazio u vozilu sa A.S. za kojeg su službena lica imala određena operativna saznanja da se može dovesti u vezu sa izvršenim teškim krađama, da sud uopće nije cijenio činjenicu da je prilikom pretresa vozila Fiat Punto, u kojem su se nalazili optuženi i A.S., pronađeni predmeti koji službe za počinjenje krivičnog djela, pa je tako ispod poklopca motora pronađen ruksak u kojem se nalazio alat kakav se koristi za nasilno otvaranje, poluge, kliješta, plinski pištolj i sprej za koji se sumnjalo da bi mogao poticati iz kuće oštećenog I.R..

I ovi žalbeni prigovori nisu osnovani, jer se i po nalaženju ovog suda, a prema sadržaju izvedenih dokaza, u ovom krivičnom predmetu jedino može izvesti zaključak kako nije dokazano da je optuženi počinilac ili jedan od počinilaca predmetnog krivičnog djela. Naime, prema stanju u spisu, a i prema samim žalbenim navodima, očigledno je da se optužba zasniva samo na činjenici da je optuženi lišen slobode u Kiseljaku 4 dana nakon izvršenja krivičnog djela i to kada se nalazio u vozilu Fiat Punto koje je vlasništvo

Fuada Karamehić, a koje koristi A.S. koji je tom prilikom i upravlja vozilom i od kojeg su ovlaštene službene osobe, potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta PS Kiseljak broj 02/6-3-1-04-2-42/18 od 12.12.2018.godine oduzele predmete pronađene u vozilu, a na koje se ukazuje žalbom, iako optuženi mjesto boravišta i prebivališta ima u Sarajevu. Kada se uz to ima u vidu da provedenim vještačenjima po vještaku za balističko-mehanokskska vještačenja Ademu Čelik i vještaku za ispitivanje tragova biološkog porijekla Elmira Karahasanović nije utvrđeno da oduzeti predmeti potiču iz neke od kuća oštećenih niti da su korišteni prilikom provaljivanja u iste, a naročito da se između tih predmeta i obijenih kuća s sjedne strane i optuženog E.H. s druge strane ne može pouzdano utvrditi nikakva veza, te da izvod iz kaznene evidencije može jedino biti dokaz da je određena osoba ranije osuđivana i kao takva sklona izvršenju krivičnih djela, onda se konačan zaključak prvostepenog suda, kako nije dokazano da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, i po ocjeni ovog suda pokazuje kao pravilan, jer činjenice kojima raspolaže tužilaštvo i koje se navode u žalbi u najviše predstavljaju indicije, ali ne i pouzdane dokaze na osnovu kojih bi se sa potpunom sigurnošću moglo utvrditi dokazanim da optuženi jeste počinio predmetno krivično djelo.

Kod takvog stanja stvari pobijana presuda se pokazuje kao pravilna i zakonita time što je donijeta primjenom odredbe člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH što je bilo razlogom da se žalba kantonalne tužitelje u cijelosti ocijeni neosnovanom, zbog čega je predmetnu žalbu kao takvu bilo nužno odbiti primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH i potvrditi prvostepenu presudu.

Zapisničar
Mironija Jozak

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.